

กลยุทธ์การอ่านของนักศึกษาชาวไทยที่เรียนภาษาญี่ปุ่น ในฐานะภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถในการอ่านต่างกัน*

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการอ่านของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย 2) ศึกษาความแตกต่างในการใช้กลยุทธ์การอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยที่มีความสามารถในการอ่านต่างกัน และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการอ่านกับความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 จากมหาวิทยาลัยในประเทศไทย จำนวน 2 แห่ง รวมจำนวน 200 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่าน แบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการสัมภาษณ์คิดออกเสียงจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้ให้การสัมภาษณ์ 20 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) พฤติกรรมการอ่านภาษาญี่ปุ่นที่ผู้เรียนใช้มากที่สุด คือ พฤติกรรมแก้ปัญหา รองลงมาคือ พฤติกรรมสนับสนุน และกลยุทธ์แบบองค์รวม ตามลำดับ 2) กลุ่มผู้เรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูงมีการใช้พฤติกรรมการอ่านมากกว่ากลุ่มผู้เรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำ 3) พบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการอ่านแบบองค์รวมกับความสามารถในการอ่าน (คะแนนทดสอบการอ่าน) ในกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับสูง แต่ไม่พบความสัมพันธ์ในกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านระดับต่ำ จากผลการวิจัยนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อช่วยให้ผู้สอนเข้าใจรูปแบบการใช้พฤติกรรมการอ่านของผู้เรียนมากขึ้น และนำไปประยุกต์ใช้ในการพิจารณาปรับรูปแบบกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการอ่านต่อไป

คำ

สำคัญ

พฤติกรรมการอ่าน, การอ่านเพื่อความเข้าใจ, นักศึกษาชาวไทยที่เรียนภาษาญี่ปุ่นในฐานะภาษาต่างประเทศ

* งานวิจัยนี้ได้รับการรับรองจริยธรรมวิจัยในมนุษย์มหาวิทยาลัยบูรพา ใบรับรองที่ 001/2564

Reading Strategy Use of Thai JFL College Students With Different Reading Ability

Abstract

This research aims 1) to investigate the reading strategy use of Thai JFL college students; 2) to study the reading strategy use at different levels of Japanese reading ability; and 3) to study the relationship between reading strategies and Japanese reading ability. The sample group used in this research was 200 students majoring in Japanese (2nd year, 3rd year, and 4th year) from two universities in Thailand. The research tools were a questionnaire on reading strategies, a reading comprehension test, and an interview (think-aloud) from a sample of 20 students. The results of the research revealed that 1) the most-used Japanese reading strategy was problem solving, followed by support strategies and global strategies; 2) the group of learners with a high level of reading ability used reading strategies more than those with a low level of reading ability; 3) the relationship between global reading strategies and reading ability (reading test score) was found among the learners that had a high level of reading ability in Japanese. However, there was no relationship among the learners with a low level of reading ability. The results of this research will benefit the teaching of Japanese reading; they will help teachers understand more about students' reading strategies and be able to apply them to activities to help promote reading skills so that students can succeed in their reading.

Key words

reading strategy, reading comprehension, Thai JFL college students

1. บทนำ

การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจกับข้อความเพื่อให้ได้ความหมาย และความเข้าใจที่เกิดขึ้นได้โดยใช้กระบวนการคิดของผู้อ่าน และทักษะอภิปัญญาเพื่อทำความเข้าใจความหมายของข้อความ (Kintsch, 2002) กลยุทธ์การอ่านจึงเป็นเครื่องมือทางปัญญาที่ผู้อ่านอาจนำไปใช้อย่างมีสติเพื่อตรวจสอบและทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน (Afflerbach & Cho, 2009; Afflerbach, Pearson & Paris, 2008) และกลยุทธ์การอ่านเป็นเทคนิคที่ผู้อ่านใช้ ซึ่งเมื่อเวลาผ่านไปอาจกลายเป็นส่วนอัตโนมัติของกระบวนการอ่าน แต่จะต้องใช้การฝึกฝนและใช้บ่อย ๆ (Afflerbach et al., 2008) นอกจากนี้ จากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่าหลังจากผู้เรียนได้รับการสอนกลยุทธ์การอ่านอภิปัญญาที่ให้ไตร่ตรองกระบวนการอ่านโดยรวมแล้ว ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการอ่านมากขึ้น ดังนั้น ความรู้เกี่ยวกับวิธีการใช้กลยุทธ์การอ่าน และการปรับใช้ในการอ่านเพื่อความเข้าใจ จึงเป็นทักษะที่ผู้สอนจำเป็นต้องตระหนักอย่างยิ่ง (Strickland & Shanahan, 2004)

มีงานวิจัยที่ให้ความสนใจศึกษากลยุทธ์การอ่านในภาษาที่สอง/ภาษาต่างประเทศเพราะกลยุทธ์การอ่านเปรียบเสมือนเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนตระหนักว่าจะต้องทำอย่างไรขณะอ่าน เมื่อพบอุปสรรคในการอ่านทำให้ไม่เข้าใจเนื้อหาที่อ่านกลยุทธ์การอ่านแบบต่าง ๆ จะช่วยให้การอ่านเพื่อความเข้าใจดีขึ้น และการสอนกลยุทธ์การอ่านเหล่านี้ให้กับผู้เรียนมีความจำเป็นมากเพื่อนำไปสู่การใช้วิธีการเรียนรู้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวในการเรียนให้สอดคล้องกับการใช้กลยุทธ์การอ่านภาษาที่สอง/ภาษาต่างประเทศ และหากได้ฝึกฝนทักษะและการใช้กลยุทธ์การอ่านแบบต่าง ๆ ย่อมช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษามากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน (e.g. พรพิมล สุขะวาที, 2560; Barnett, 1988 ; Oxford, 1990 ; Akkakoson & Setobol, 2009)

กลยุทธ์การอ่านจึงนับว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่สำคัญที่เอื้อต่อความเข้าใจในการอ่านให้ประสบผลสำเร็จ แม้กระบวนการอ่านจะมีลักษณะที่ซับซ้อนซึ่งจำเป็นต้องใช้ทั้งความรู้ทางภาษาของผู้อ่านและความสามารถในการอ่าน (Alderson, 1984, Bernhardt, 2005) ดังนั้น การตระหนักในการเลือกใช้กลยุทธ์การอ่านที่เหมาะสม จึงนับว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยเฉพาะในการอ่านภาษาต่างประเทศ และมีแนวโน้มที่กลยุทธ์การอ่านจะสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ของการอ่านเพื่อความเข้าใจ (e.g. 南之園, 1997; 橋口, 2002 ; Zhang & Wu, 2009 ; Karbalaee, 2010) ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับการตระหนักในการใช้กลยุทธ์การอ่านของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยเพื่อช่วยให้ผู้สอนเข้าใจรูปแบบการใช้กลยุทธ์การอ่านของผู้เรียนมากขึ้น และนำไปประยุกต์ใช้ในการพิจารณารูปแบบกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาญี่ปุ่น โดยเฉพาะผู้เรียนที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นในมหาวิทยาลัยของไทย ควรจำเป็นต้องมีทักษะการอ่านภาษาญี่ปุ่นที่มีระดับความชำนาญเพียงพอต่อการทำงานในอนาคต อันสะท้อนถึงบัณฑิตที่มีสมรรถนะด้านทักษะภาษาญี่ปุ่นเพื่อพร้อมทำงาน และเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน

2. การทบทวนวรรณกรรม

2.1 ประเภทของกลยุทธ์การอ่าน

แนวคิดพื้นฐานในกระบวนการอ่านหลักสองแบบ ได้แก่ Top-down (กระบวนการอ่านจากบนลงล่าง โดยมีแนวคิดที่เชื่อว่าการสร้างความหมายเกิดจากระบบความคิดของผู้อ่าน) และ Bottom-up (กระบวนการอ่าน

จากล่างขึ้นบนเป็นกระบวนการสร้างความหมายซึ่งเกิดจากการทำความเข้าใจหน่วยย่อย คือ เสียงที่ประกอบกันเป็นตัวอักษร คำ วลี ประโยค ย่อหน้า ตามลำดับ) นอกจากนี้ มีการจำแนกประเภทที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางในการศึกษาเกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่าน คือ กลยุทธ์พุทธิปัญญา (Cognitive strategies) และกลยุทธ์อภิปัญญา (Metacognitive strategies) ความแตกต่างนี้มีพื้นฐานมาจากกลยุทธ์การเรียนรู้ทั่วไป O'Malley et al. (1985) ชี้ว่า กลยุทธ์อภิปัญญาเกี่ยวข้องกับการคิดเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ การวางแผนสำหรับการเรียนรู้ การทำความเข้าใจในขณะที่ย่อหน้า และการประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเองหลังจากการอ่าน ส่วนกลยุทธ์พุทธิปัญญาเกี่ยวข้องโดยตรงกับการเรียนรู้ส่วนบุคคลในการตระหนักรู้มากขึ้น และนำไปสู่การจัดการโดยตรงหรือการปรับเปลี่ยนการเรียนรู้ เช่น การปรับความเร็วในการอ่าน การเดาความหมายของคำที่ไม่รู้จัก การข้ามคำ การอ่านข้อความซ้ำ และการใช้ข้อมูลจากเนื้อหาเพื่อให้เข้าใจดีขึ้น

Mokhtari & Sheorey (2002) จำแนกประเภทกลยุทธ์การอ่านในแบบสำรวจกลยุทธ์การอ่าน SORS (Survey of Reading Strategies) ประกอบด้วย 3 ประเภท (30 รายการ) ได้แก่ กลยุทธ์แบบองค์รวม (Global strategies) เป็นเทคนิคที่วางแผนไว้อย่างรอบคอบ โดยผู้เรียนใช้ความสังเกตหรือจัดการการอ่าน เช่น มีจุดประสงค์ในใจ ดูเนื้อหาตามความยาวและโครงสร้าง หรือใช้ข้อมูลตารางและแผนภาพ (13 รายการ) กลยุทธ์การแก้ปัญหา (Problem-solving strategies) เป็นการกระทำและขั้นตอนที่ผู้อ่านใช้ขณะอ่านโดยตรง ซึ่งมุ่งเน้นเทคนิคที่ใช้เมื่อปัญหาเกิดขึ้นในการทำความเข้าใจข้อมูล รวมถึงการปรับความเร็วในการอ่านเมื่อเนื้อหายากขึ้นหรือง่ายลง คาดเดาความหมายของคำที่ไม่รู้จักและอ่านข้อความซ้ำเพื่อให้เข้าใจดีขึ้น (8 รายการ) และกลยุทธ์การสนับสนุน (Support strategies) เป็นกลไกการสนับสนุนขั้นพื้นฐานเพื่อช่วยเหลือผู้อ่านในการทำความเข้าใจเนื้อหา เช่น การใช้พจนานุกรม การจดบันทึก การขีดเส้นใต้หรือการเน้นข้อความ (9 รายการ)

จากแนวคิดเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านและกลยุทธ์การอ่านเป็นกลวิธีการอ่านที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางสมองโดยผู้อ่านเป็นผู้กำหนดและกระทำด้วยตนเองในขณะที่ย่อหน้า ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการปฏิสัมพันธ์ทางความคิดโดยตรงกับสิ่งที่อ่านแบบเป็นขั้นตอน เพื่อใช้ในกระบวนการคิดวิเคราะห์และพิจารณาอย่างถี่ถ้วนในการทำความเข้าใจ

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาการใช้กลยุทธ์การอ่าน

2.2.1 งานวิจัยที่ศึกษาการใช้กลยุทธ์การอ่านโดยใช้แบบสำรวจเกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่าน (SORS)

橋口 (2002) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการตระหนักรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่านของนักศึกษาและความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ กลุ่มเป้าหมายคือ นักศึกษาชาวญี่ปุ่นชั้นปีที่ 1 จำนวน 154 คน และนักศึกษา ชาวญี่ปุ่นชั้นปีที่ 2 จำนวน 43 คน รวมทั้งหมด 197 คน ที่เรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่านและแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่าผู้เรียนที่มีความเชี่ยวชาญในการอ่านมากจะตระหนักรู้ถึงกลยุทธ์การอ่านแบบองค์รวม (Global Strategies) หรือจากบนลงล่าง ส่วนผู้เรียนที่มีความชำนาญในการอ่านต่ำมีแนวโน้มใช้กลยุทธ์เฉพาะ (Local Strategies) หรือจากล่างขึ้นบน

Zhang & Wu (2009) ศึกษาการตระหนักรู้ด้านอภิปัญญาและการใช้กลยุทธ์การอ่านของนักเรียนมัธยมปลายชาวจีนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จำนวน 270 คน โดยใช้แบบสำรวจเกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่าน (SORS) ตามผลคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบภาษาอังกฤษที่วัดความสามารถด้านการอ่าน (ระดับสูง-กลาง-ต่ำ) พบว่า ผู้เรียนมีการใช้กลยุทธ์ทั้ง 3 ประเภทในระดับสูง และการใช้กลยุทธ์การอ่านสัมพันธ์กับความสามารถของผู้เรียนกลุ่มที่มีความชำนาญในการอ่านสูง ซึ่งมีการใช้กลยุทธ์แบบองค์รวมและการแก้ปัญหา มากกว่ากลุ่มที่มี

ความชำนาญในการอ่านระดับกลางและระดับต่ำ แต่ไม่พบความแตกต่างของผู้เรียนทั้ง 3 กลุ่ม ในการใช้กลยุทธ์การสนับสนุน ซึ่งชี้ให้เห็นว่าโดยรวมแล้วผู้เรียนมักใช้กลยุทธ์ที่หลากหลาย แต่ดูเหมือนว่าผู้เรียนที่มีความรู้เชิงกลยุทธ์การอ่านที่ดีจะแตกต่างจากผู้ที่มีความรู้เชิงกลยุทธ์การอ่านระดับต่ำ โดยผู้เรียนที่มีความรู้เชิงกลยุทธ์การอ่านที่ดีจะเก่งในการวางแผนการอ่าน ติดตามความเข้าใจและเลือกกลยุทธ์ที่เหมาะสมได้

Park (2010) สำรวจการใช้กลยุทธ์การอ่านของนักศึกษาชาวเกาหลีที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ 115 คน โดยมุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การอ่านกับความสามารถในการอ่าน รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การอ่านกับคุณลักษณะส่วนบุคคล เช่น ระดับเกรด วิชาเอก เพศ การประเมินตนเอง นอกจากนี้ ศึกษาความแตกต่างในการใช้กลยุทธ์การอ่านเมื่อผู้เรียนอ่านข้อความประเภทต่างกัน (ข้อความอธิบายเชิงเทคนิค ข้อความบรรยาย เรื่องราว) โดยใช้แบบสำรวจกลยุทธ์การอ่าน (SORS) และแบบทดสอบการอ่าน พบว่า นักศึกษาชาวเกาหลีมีการใช้กลยุทธ์การอ่านสูง เมื่ออ่านข้อความอธิบายเชิงเทคนิคและความสามารถในการอ่านของผู้เรียนสัมพันธ์กับกลยุทธ์การอ่านที่ใช้ กล่าวคือ ยิ่งความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงขึ้นก็มีแนวโน้มที่จะใช้กลยุทธ์การอ่านที่ซับซ้อนมากขึ้น นอกจากนี้ นักศึกษาใช้กลยุทธ์การอ่านแตกต่างกันไปตามคุณลักษณะส่วนบุคคล เช่น เพศ ระดับเกรด วิชาเอก ความสนุกสนานในการอ่าน การรับรู้ตนเองว่าเป็นผู้อ่านภาษาอังกฤษที่ชำนาญ

Meniado (2016) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การอ่านอภิปัญญา แรงจูงใจในการอ่าน และประสิทธิภาพการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนภาษาอังกฤษระดับต้น 60 คน โดยใช้แบบสำรวจกลยุทธ์การอ่าน (SORS) และแบบทดสอบการอ่าน พบว่า ผู้เรียนใช้กลยุทธ์การอ่านอภิปัญญาในระดับปานกลาง แม้ว่าจะสามารถวางแผน ติดตาม และประเมินประสิทธิภาพการอ่านได้เพียงพอระดับหนึ่งเมื่ออ่านบทความวิชาการ ซึ่งอาจมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องบูรณาการการสอนที่ชัดเจนเกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่านอภิปัญญาในห้องเรียน และพบว่ากลยุทธ์ที่ใช้บ่อยที่สุดคือ กลยุทธ์การแก้ปัญหา ซึ่งชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนสามารถจัดการกับความยากลำบากที่พบในการอ่านข้อความ นอกจากนี้ พบว่าผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในการอ่านสูงจะชอบอ่านหนังสือที่ทำให้มีอารมณ์ขันและการ์ตูน อย่างไรก็ตาม ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การอ่านอภิปัญญากับความสามารถในการอ่าน และแรงจูงใจในการอ่านไม่สัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ แต่พบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การอ่านกับแรงจูงใจในการอ่าน กล่าวคือ อภิปัญญาส่งผลต่อแรงจูงใจในแง่ของการรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านที่จะระบุความสำเร็จหรือความล้มเหลวจากความสามารถและความพยายามตระหนักู้ในการใช้กลยุทธ์ที่ได้ผลและไม่ได้ผลในกระบวนการอ่าน ทำให้ผู้อ่านมั่นใจในความสามารถในการคิดกลยุทธ์ในการแก้ปัญหาที่ไม่คุ้นเคยหรือยากในกระบวนการอ่าน

2.2.2 งานวิจัยที่ศึกษาพฤติกรรมการอ่านของผู้เรียนชาวต่างชาติที่เรียนภาษาญี่ปุ่น

櫻井 (2019) ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการอ่านภาษาญี่ปุ่นในฐานะภาษาที่สองสำหรับการเรียนการสอน โดยเน้นเฉพาะประเด็นกระบวนการอ่านระดับล่างของผู้เรียน พบว่า ปัญหาในการอ่านของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่สอง (L2) ที่ศึกษาอยู่ในยุโรป ส่วนใหญ่มีสาเหตุหลักที่ผู้เรียนประสบมาจากการประมวลผลข้อความระดับล่าง ไม่เพียงพอ โดยชี้ว่ากระบวนการประมวลผลระดับล่างซึ่งรวมถึงการจดจำคำศัพท์ การแยกวิเคราะห์ประโยค (โดยใช้ข้อมูลทางไวยากรณ์) และการถอดรหัสข้อความ (การสร้างความหมายระดับอนุประโยคจากความหมายของคำ และข้อมูลทางไวยากรณ์) เหล่านี้ มีบทบาทสำคัญในการอ่านอย่างคล่องแคล่ว เนื่องจากมีความแตกต่างอย่างชัดเจนในด้านตัวอักษรและไวยากรณ์ระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่น โดยในภาษาญี่ปุ่นนั้น ความเข้าใจความหมายตัวอักษรคั่นจิจิ และการรู้คำศัพท์ได้มากจะช่วยให้มีความเข้าใจในการอ่านภาษาญี่ปุ่นมากขึ้น

นอกจากนี้ มีงานวิจัยที่มุ่งศึกษากลยุทธ์การอ่านของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นในประเทศญี่ปุ่นที่มักได้รับการอ้างอิงจนถึงปัจจุบันในวงกว้าง ได้แก่ 南之園 (1997) ศึกษาการใช้กลยุทธ์การอ่านของนักศึกษาชาวต่างชาติที่เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับกลางและระดับสูงในมหาวิทยาลัยญี่ปุ่น จำนวน 73 คน โดยใช้แบบสอบถามการใช้กลยุทธ์การอ่านที่แปลเป็นภาษาแม่ของผู้เรียนและแบบทดสอบการอ่าน โดยให้อ่านเนื้อเรื่องและตอบคำถามเพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การอ่านกับความสามารถในการอ่านของผู้เรียนระหว่างกลุ่มที่มีระดับความสามารถในการอ่านสูงและกลุ่มที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่ำ พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นส่งผลต่อการเลือกใช้กลยุทธ์การอ่านที่แตกต่างกัน ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงจะใช้กลยุทธ์การอ่านแบบล่างขึ้นบน (Bottom-up) น้อยกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ แต่ไม่พบว่ามีการใช้กลยุทธ์การอ่านแบบบนลงล่าง (Top-down) มากกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำกว่า กล่าวคือผู้เรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่ำเลือกใช้กลยุทธ์แบบบนลงล่างมากพอ ๆ กับผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากความรู้ด้านภาษา (คำศัพท์ ไวยากรณ์) ผู้เรียนจึงเลือกใช้กลยุทธ์แบบบนลงล่างเพื่อเสริมกลยุทธ์การอ่าน เพื่อให้สามารถอ่านเข้าใจได้

เทวิช เสวตไอยาราม (2559) ศึกษาการเลือกใช้กลยุทธ์การอ่านของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย 120 คน โดยแบ่ง เป็นกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถระดับกลาง ระดับกลางตอนปลาย และระดับสูง ตามผลการสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่านตามแนวคิดแบบบนลงล่าง (Top-down) และแบบล่างขึ้นบน (Bottom-up) ผลวิจัย พบว่า ไม่มีความแตกต่างในการเลือกใช้กลยุทธ์การอ่านระหว่างกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถระดับสูงและระดับต่ำ โดยผู้เรียนมีการใช้กลยุทธ์ทั้งสองแบบร่วมกัน อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนที่มีความสามารถระดับสูงมีแนวโน้มจะเลือกใช้กลยุทธ์แบบบนลงล่าง (Top-down) โดยการตีความเนื้อหาที่อ่านและเปิดหาคำศัพท์น้อยลง ซึ่งผู้เรียนมองว่าหากตีความหมายโดยภาพรวมได้จะนำไปสู่การเข้าใจบทความนั้นทั้งหมด ส่วนผู้เรียนระดับกลางและระดับกลางตอนปลายมีแนวโน้มจะใช้กลยุทธ์การอ่านแบบล่างขึ้นบน (Bottom-up) เพื่อทำความเข้าใจเนื้อหาทุกส่วนของบทความ เช่น การเปิดพจนานุกรมดูความหมายของคำศัพท์หรือการหาประธานและภาคแสดงของแต่ละประโยค ทั้งนี้ผู้เรียนกลุ่มนี้มองว่าหากอ่านคำศัพท์แล้วสะดุดหรือไม่เข้าใจ โครงสร้างประโยคจะส่งผลทำให้การอ่านนั้นไม่ประสบความสำเร็จ

2.2.3 งานวิจัยที่ศึกษาพฤติกรรมการอ่านของผู้เรียนภาษาอังกฤษชาวไทย

ฉัตรณรงค์ ชัยเดช (2562) ศึกษาพฤติกรรมการอ่านที่ใช้ในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ที่มีความสามารถในการเรียนสูงและต่ำ และศึกษาความแตกต่างของการใช้กลยุทธ์ในการอ่านของทั้งสองกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 44 คน ที่ศึกษาในหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยใช้แบบสอบถามพฤติกรรมการอ่านในการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถในการเรียนสูงใช้กลยุทธ์ในการอ่านมากกว่านักศึกษาที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ โดยที่นักศึกษาทั้งสองกลุ่มใช้กลวิธีการอ่านแบบแก้ปัญหามากที่สุด รองลงมาคือ กลวิธีการอ่านแบบสนับสนุน และกลวิธีการอ่านแบบองค์รวม ตามลำดับ นอกจากนี้ พบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถในการเรียนสูงใช้กลวิธีการอ่านแบบแก้ปัญหาแตกต่างจากนักศึกษาที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ

Phakiti Aek (2013) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การอ่านกับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาชาวไทย โดยผู้เรียนทำแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษ และตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การอ่าน (พุทธิปัญญาและอภิปัญญา) นอกจากนี้ ยังใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้เรียน

ที่มีคะแนนทดสอบการอ่านสูง ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการอ่าน และผู้เรียนที่มีคะแนนทดสอบการอ่านต่ำ ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มผู้เรียนที่ไม่มีความชำนาญในการอ่าน พบว่า ผู้เรียนที่ใช้กลยุทธ์การอ่านพุทธิปัญญา และกลยุทธ์การอ่านอภิปัญญา มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการอ่าน เพื่อความเข้าใจในแง่ของความถี่ของการใช้กลยุทธ์การอ่านนั้น ผู้อ่านที่ประสบความสำเร็จในการอ่านระดับสูงใช้กลยุทธ์บ่อยกว่าผู้อ่านที่ประสบความสำเร็จในการอ่านต่ำ และใช้กลยุทธ์อภิปัญญาสูงกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านระดับปานกลาง ในขณะที่ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านระดับปานกลางใช้กลยุทธ์เหล่านี้ได้บ่อยกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ

Jaengsaengthong Wipasiri (2015) ศึกษาเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งที่กำลังศึกษาอยู่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และคณะครุศาสตร์ รวม 177 คน โดยใช้แบบสอบถามที่ดัดแปลงมาจากแบบสำรวจกลยุทธ์การอ่านภาษาอังกฤษ (SORS) 36 รายการ พบว่า นักศึกษาของทั้งสามคณะมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านทั้งสูงและต่ำ มีการเลือกใช้กลยุทธ์การอ่านแบบองค์รวม กลยุทธ์การแก้ปัญหาและกลยุทธ์การสนับสนุนอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อวิเคราะห์แยกตามกลุ่มคณะ พบว่า มีความแตกต่างกันในการเลือกใช้กลยุทธ์การอ่าน กล่าวคือ นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ใช้กลยุทธ์การอ่านแบบองค์รวมและกลยุทธ์การแก้ปัญหามากกว่านักศึกษาคณะอื่น

Oranpattanachai Pornpun (2010) ศึกษาประสิทธิภาพของความชำนาญในการอ่านที่มีต่อกระบวนการอ่านของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ของสถาบันแห่งหนึ่งในประเทศไทย รวม 90 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มผู้อ่านที่มีระดับความชำนาญสูงและต่ำ ซึ่งแบ่งตามคะแนนการอ่านและผลการเรียนภาษาอังกฤษ และใช้แบบสอบถามการตระหนักรู้ในกลยุทธ์การอ่านอภิปัญญา พบว่า ผู้อ่านที่มีระดับความชำนาญในการอ่านสูง และผู้อ่านที่มีระดับความชำนาญต่ำมีทั้งความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันในกระบวนการอ่าน โดยพบว่าความถี่ในการใช้กลยุทธ์อภิปัญญาและความถี่ของการใช้กลยุทธ์แบบบนลงล่าง ในขณะที่ลำดับขั้นตอนของการใช้กลยุทธ์และรูปแบบของการเรียงเนื้อหา มีความคล้ายคลึงกัน

2.2.4 งานวิจัยที่ศึกษากลยุทธ์การอ่านโดยใช้วิธีการคิดออกเสียง

高橋 (1998) ศึกษาพฤติกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับกลางชาวเกาหลีจำนวน 20 คน โดยใช้วิธีการคิดออกเสียงเพื่อสังเกตกระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนและเปรียบเทียบพฤติกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจของกลุ่มผู้มีความชำนาญในการอ่านสูงและต่ำ กำหนดเนื้อเรื่องให้ผู้เรียนอ่านสองเรื่อง พูดทุกสิ่งที่คิดขณะอ่านข้อความด้วยภาษาแม่ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มที่มีชำนาญอยู่ในระดับต่ำกว่าประสบปัญหาในกระบวนการอ่านทำความเข้าใจโดยมักจะข้ามคำหรือประโยค และแม้ว่ากลยุทธ์การคาดเดามักใช้บ่อย ๆ แต่ก็เป็นการคาดเดาโดยการเชื่อมโยงส่วนต่าง ๆ ที่ได้รับจากข้อมูลที่จำกัดมาก ในขณะที่กลุ่มผู้มีความชำนาญในการอ่านสูงแม้จะมีคำหรือส่วนที่ไม่รู้จักที่ไม่เข้าใจแต่ก็ไม่เคยข้ามเลยและใช้กลยุทธ์ เช่น การแบ่งคำโดยใช้ความรู้ทางไวยากรณ์ ตรวจสอบโครงสร้างประโยค และคาดเดาวิธีการอ่านค้นจิจเพื่อทำความเข้าใจความหมาย และติดตามว่าเนื้อหาที่เข้าใจนั้นว่าถูกต้องหรือไม่โดยใช้การตรวจสอบความเข้าใจ สรุปและถอดความเพื่อให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น

จากผลการศึกษาข้างต้น ชี้ให้เห็นว่าปัจจัยที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการอ่านนั้น นอกจากผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้ด้านภาษา (ตัวอักษร คำศัพท์และไวยากรณ์) ที่จำเป็นในกระบวนการอ่านขั้นการแปลผลระดับล่างได้อย่างแม่นยำสู่การประมวลผลระดับสูงขึ้นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะสนับสนุนกิจกรรมการอ่านของผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมาย คือ การตระหนักรู้การใช้กลยุทธ์การอ่าน และการประเมินความสามารถในการอ่านของตนเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้เรียนภาษา นอกจากนี้ จากผลการศึกษา

ที่ผ่านมา แม้ในบางงานวิจัยจะพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การอ่านกับความสามารถในการอ่านภาษาที่สอง แต่ส่วนใหญ่พบว่า กลยุทธ์การอ่านมีความสัมพันธ์กับความสามารถ/ความชำนาญในการอ่านของผู้เรียน ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาประเด็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การอ่านกับความสามารถในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นต่างกันว่า มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกหรือไม่

3. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์การอ่านของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างในการใช้กลยุทธ์การอ่านของผู้เรียนชาวไทยที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การอ่านกับความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่น

4. วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างที่ได้มาเป็นการเลือกแบบเจาะจง โดยเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2-4 ที่มีผลการเรียนในทุกรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาญี่ปุ่นไม่ต่ำกว่า D (50 คะแนน) จากมหาวิทยาลัย A จำนวน 110 คน และมหาวิทยาลัย B จำนวน 90 คน รวมจำนวน 200 คน

วิธีการเก็บข้อมูลแบ่งเป็น 3 ส่วนได้แก่ 1) แบบทดสอบการอ่าน (ค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม $IOC = 0.7 - 1.0$) เพื่อทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนระดับความยากง่ายของเนื้อเรื่องเทียบเท่ากับข้อสอบวัดระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่นระดับ N2 และ N3 ระดับละ 1 เรื่อง นำมาจากแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อสอบวัดระดับที่กลุ่มตัวอย่างไม่เคยอ่านมาก่อน รวมจำนวน 2 เรื่อง เนื้อเรื่องเป็นลักษณะเรื่องเล่า (Narrative text) ใช้คำถามแบบปรนัย (คำถามทดสอบการคาดเดาความหมาย การตีความ สรุปความ) จำนวน 10 ข้อ โดยให้กลุ่มตัวอย่างอ่านเนื้อเรื่องแล้วตอบคำถาม 2) แบบสอบถามกลยุทธ์การอ่าน ($IOC = 0.7 - 1.00$) เพื่อสำรวจการเลือกใช้กลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน โดยนำมาจากแบบสอบถามกลยุทธ์การอ่านของ Mokhtari & Sheorey (2002) เนื่องจากเป็นแบบสอบถามที่เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง และได้ถูกนำไปใช้ในงานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษากลยุทธ์การอ่านในภาษาที่สองเป็นจำนวนมาก ประกอบกับรายการสำรวจกลยุทธ์การอ่านในแบบสอบถามมีเนื้อหาเหมาะสมและครอบคลุมกลยุทธ์การอ่านโดยรวม ได้แก่ กลยุทธ์แบบองค์รวม (Global strategies/GLOB) เป็นเทคนิคที่วางแผนไว้อย่างรอบคอบโดยผู้เรียนใช้ความสังเกตหรือจัดการการอ่าน เช่น มีจุดประสงค์ในใจ ดูเนื้อหาตามความยาวและโครงสร้างหรือใช้ข้อมูลตารางและแผนภาพ (13รายการ) กลยุทธ์การแก้ปัญหา (Problem-solving strategies/PLOB) เป็นการกระทำและขั้นตอนที่ผู้อ่านใช้ขณะอ่านโดยตรงซึ่งมุ่งเน้นเทคนิคที่ใช้เมื่อปัญหาเกิดขึ้นในการทำความเข้าใจข้อมูล รวมถึงการปรับความเร็วในการอ่านเมื่อเนื้อหายากขึ้นหรือง่ายลง คาดเดาความหมายของคำที่ไม่รู้จักและอ่านข้อความซ้ำเพื่อให้เข้าใจดีขึ้น (8 รายการ) และกลยุทธ์การสนับสนุน (Support strategies/SUP) เป็นกลไกการสนับสนุนขั้นพื้นฐานเพื่อช่วยเหลือผู้อ่านในการทำความเข้าใจเนื้อหา เช่น การใช้พจนานุกรม การจดบันทึก การขีดเส้นใต้หรือการเน้นข้อความ (9 รายการ) โดยกำหนดให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามการตระหนักรู้เกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การอ่าน หลังสิ้นสุดการทำแบบทดสอบการอ่านแบบสอบถามแบ่งออกเป็น

2 ส่วน ประกอบด้วยข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคล มีจำนวน 12 ข้อ ผู้ตอบแบบสอบถามตอบรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับตนเอง เป็นแบบเช็ครายการ (Check List) และข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านกลยุทธ์การอ่านภาษาญี่ปุ่น รวม 30 ข้อ ($\alpha = 0.81$ ค่าความเชื่อมั่นสูง) แต่ละคำถามแบ่งระดับความคิดเห็นต่อการใช้กลยุทธ์การอ่านภาษาญี่ปุ่นออกเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ 3) แบบสัมภาษณ์คิดออกเสียง (Think-aloud) ออกแบบจากการนำเทคนิคการคิดออกเสียงมาใช้ในการเก็บข้อมูลที่ช่วยให้เข้าใจถึงความคิดที่ไม่อาจมองเห็นได้ (Nielsen & Yssing, 2004) เพื่อใช้ศึกษากระบวนการตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การคิดออกเสียงขณะกำลังอ่านเอกสาร ซึ่งเป็นการถ่ายทอดความคิดของผู้อ่านในขณะที่อ่าน และการคิดออกเสียงหลังจากเสร็จสิ้นการอ่านเอกสารนั้น ๆ (อดิศรา 2540) โดยผู้เข้าร่วมโครงการจะต้องอ่านเนื้อเรื่องภาษาญี่ปุ่นที่กำหนดในขณะเดียวกันก็ให้พูดสิ่งที่คิดในขณะที่อ่านออกมาด้วย ผู้วิจัยจะตั้งคำถามให้ตอบเพื่อค้นหาวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจตามสภาพจริง การสัมภาษณ์แบ่งเป็น 3 ช่วง ได้แก่ ก่อนการอ่าน ระหว่างที่อ่านและหลังการอ่าน โดยสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างมาจากกลุ่มผู้เรียนที่มีคะแนนทดสอบการอ่านคะแนนสูง 10 คน และกลุ่มผู้เรียนที่มีคะแนนทดสอบการอ่านคะแนนต่ำ 10 คน เพื่อสัมภาษณ์ (รูปแบบออนไลน์)

5. ผลการวิจัย

5.1 การใช้กลยุทธ์การอ่านภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลยุทธ์การอ่านรายด้านและรายข้อ (n = 200)

กลยุทธ์การอ่าน	\bar{X}	S.D.	แปลความหมายระดับ	ลำดับที่
Problem-solving strategies (PLOB)	3.94	.542	บ่อย	1*
7. ฉันอ่านช้า ๆ และระมัดระวัง เพื่อให้แน่ใจว่าฉันเข้าใจสิ่งที่ฉันกำลังอ่านอยู่	3.82	.937	บ่อย	4
9. ฉันพยายามที่จะย้อนกลับไปอ่านเมื่อฉันเสียสมาธิ	4.34	.797	บ่อย	1
11. ฉันปรับความเร็วในการอ่านตามสิ่งที่ฉันกำลังอ่าน	3.44	1.064	บางครั้ง	6
14. เมื่อเจอข้อความยากฉันให้ความสนใจกับสิ่งที่ฉันอ่านมากขึ้น	4.02	.940	บ่อย	3
16. ฉันหยุดเวลาและคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ฉันอ่าน	3.72	.918	บ่อย	5
19. ฉันพยายามนึกภาพ/จินตนาการเพื่อช่วยจำสิ่งที่ฉันอ่าน	4.02	.908	บ่อย	3
25. เมื่อเจอเนื้อหาที่ยากฉันอ่านซ้ำเพื่อเพิ่มความเข้าใจ	4.12	.875	บ่อย	2
28. เมื่ออ่านฉันเดาความหมายของคำหรือวลีที่ไม่รู้จัก	4.02	.919	บ่อย	3
Support strategies (SUP)	3.69	.492	บ่อย	2*
2. จดบันทึกขณะอ่านเพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน	3.06	1.206	บางครั้ง	8
5. เมื่อเจอข้อความยาก ฉันอ่านออกเสียงเพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน	3.08	1.262	บางครั้ง	7

กลยุทธ์การอ่าน	ำ	S.D.	แปลความ หมายระดับ	ลำดับที่
10. ฉันทัดเส้นใต้หรือวงกลมเน้นข้อความเพื่อช่วยให้ฉันจำได้	3.94	1.095	บ่อย	5
13. ฉันทใช้เครื่องมือช่วย (เช่น พจนานุกรม) เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน	4.39	.837	บ่อย	1
18. ฉันทถอดความ (เป็นคำพูดของตัวเอง) เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่านได้ดีขึ้น	3.97	.921	บ่อย	4
22. ฉันทอ่านกลับไปกลับมาเพื่อเชื่อมโยงความหมายที่สัมพันธ์กันในเนื้อหา	3.98	.908	บ่อย	3
26. ฉันทตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาไปด้วยในขณะที่อ่าน	3.03	1.072	บางครั้ง	9
29. ขณะอ่านฉันทแปลจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย	4.15	.916	บ่อย	2
30. ขณะอ่านฉันทคิดเกี่ยวกับข้อมูลในเนื้อหาเป็นทั้งภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย	3.60	.983	บ่อย	6
Global strategies (GLOB)	3.45	.474	บางครั้ง	3*
1. กำหนดเป้าหมายในใจเมื่อฉันอ่าน	3.00	1.035	บางครั้ง	9
3. คิดถึงสิ่งที่ฉันรู้เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน (ใช้ความรู้ที่มีอยู่เชื่อมโยงกับเนื้อหาที่อ่าน)	3.82	.916	บ่อย	2
4. ดูเนื้อหาโดยคร่าว ๆ เพื่อดูว่าเกี่ยวกับอะไรก่อนที่จะอ่าน	3.80	1.047	บ่อย	3
6. ฉันทคิดว่าเนื้อหานั้นตรงกับเป้าหมายในการอ่านของฉันหรือไม่	2.97	.918	บางครั้ง	10
8. ฉันทสังเกตลักษณะความยาวและโครงสร้างของเนื้อหา (เช่น การแบ่งวรรคย่อหน้า) ก่อนจะอ่าน	3.57	1.063	บ่อย	6
12. ขณะอ่านฉันทตัดสินใจว่าจะอ่านส่วนไหนอย่างตั้งใจและไม่อ่านเนื้อหาส่วนไหน	2.93	1.032	บางครั้ง	11
15. ฉันทใช้ตาราง ตัวเลข และรูปภาพในเนื้อเรื่องเพื่อเพิ่มความเข้าใจของฉัน	3.18	1.329	บางครั้ง	8
17. ฉันทใช้เบาะแสในเนื้อหา (เช่น คำสันธาน คำช่วย) เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันกำลังอ่านได้ดีขึ้น	3.70	.880	บ่อย	4
20. ฉันทใช้ลักษณะตัวอักษร/สัญลักษณ์ เช่น ตัวหนา และตัวเอียง เพื่อแสดงถึงข้อมูลสำคัญ	2.85	1.275	บางครั้ง	12
21. ฉันทวิเคราะห์และตีความข้อมูลที่ถูกนำเสนอใน เนื้อหา/สิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อ	3.36	.892	บางครั้ง	7
23. ฉันทตรวจสอบความเข้าใจ เมื่ออ่านเนื้อหาแล้ว	3.82	.815	บ่อย	2
24. ฉันทพยายามคาดเดาเนื้อหาว่าเกี่ยวกับอะไร	4.29	.762	บ่อย	1
27. ฉันทตรวจสอบสิ่งที่ฉันคาดเดาว่าถูกต้องหรือไม่	3.60	.962	บ่อย	5
รวม	3.69	.426	บ่อย	

ตารางที่ 1 พบว่า โดยรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีการใช้กลยุทธ์การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจทั้งสามประเภท อยู่ในระดับมาก (บ่อย) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้าน PLOB มีการใช้มากที่สุด ($\bar{x} = 3.94$) รองลงมา SUP ($\bar{x} = 3.69$) และ GLOB ($\bar{x} = 3.45$) ตามลำดับ ด้านการใช้ PLOB รายข้อที่มีการใช้มากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ (9) ฉันพยายามที่จะย้อนกลับไปอ่านเมื่อฉันเสียสมาธิ ($\bar{x} = 4.34$) (25) เมื่อเจอเนื้อหายากฉันอ่านซ้ำเพื่อเพิ่มความเข้าใจ ($\bar{x} = 4.12$) (14) เมื่อเจอข้อความยาก ฉันให้ความสนใจกับสิ่งที่ฉันอ่านมากขึ้น ($\bar{x} = 4.02$) (28) เมื่ออ่านฉันเดาความหมายของคำหรือวลีที่ไม่รู้จัก ($\bar{x} = 4.02$) และ (19) ฉันพยายามนึกภาพ/จินตนาการเพื่อช่วยจำสิ่งที่ฉันอ่าน ($\bar{x} = 4.02$) ตามลำดับ ด้านการใช้ SUP รายข้อที่มีการใช้มากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ (13) ฉันใช้เครื่องมือช่วย (เช่น พจนานุกรม) เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน ($\bar{x} = 4.39$) (29) ขณะอ่าน ฉันแปลจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย ($\bar{x} = 4.15$) และ (22) ฉันอ่านกลับไปกลับมาเพื่อเชื่อมโยงความหมายที่สัมพันธ์กันใน เนื้อหา ($\bar{x} = 3.98$) ตามลำดับ และด้านการใช้ GLOB รายข้อที่มีการใช้มากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ (24) ฉันพยายามคาดเดาเนื้อหาว่าเกี่ยวกับอะไร ($\bar{x} = 4.29$) (3) คิดถึงสิ่งที่ฉันรู้เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน (ใช้ความรู้ที่มีอยู่เชื่อมโยงกับเนื้อหาที่อ่าน) ($\bar{x} = 3.82$) (23) ฉันตรวจสอบความเข้าใจเมื่ออ่านเนื้อหาแล้ว ($\bar{x} = 3.82$)

5.2 ผลการทดสอบการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ

ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มผู้เรียนตามผลคะแนนทดสอบการอ่าน คือ ช่วงคะแนน 0-50% ถือว่าต่ำ (0-5 คะแนน) มีจำนวน 131 คน (65.5%) ช่วงคะแนน 51-70% ถือว่าปานกลาง (6-7 คะแนน) มีจำนวน 48 คน (24%) และช่วงคะแนนสูงกว่า 70% ขึ้นไป ถือว่าสูง (8-10 คะแนน) มีจำนวน 21 คน (10.5%)

5.3 เปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การอ่านของผู้เรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่างกัน

งานวิจัยนี้มุ่งเน้นการเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนที่อยู่ในกลุ่มที่มีระดับความสามารถในการอ่านสูง (มีชำนาญในการอ่าน) กับกลุ่มที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่ำ (ไม่มีความชำนาญในการอ่าน) เท่านั้น ในการเปรียบเทียบผลการใช้กลยุทธ์การอ่าน นำเสนอการวิเคราะห์ผลจากแบบสอบถามได้ดังนี้

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่ำและสูง

กลยุทธ์การอ่าน	Lower-level n=131	Higher-level n=21
Problem-solving strategies (PLOB)	3.87	4.16
7. ฉันอ่านซ้ำๆ และระมัดระวัง เพื่อให้แน่ใจว่าฉันเข้าใจสิ่งที่ฉันกำลังอ่านอยู่	3.96	4.10
9. ฉันพยายามที่จะย้อนกลับไปอ่านเมื่อฉันเสียสมาธิ	3.06	4.33
11. ฉันปรับความเร็วในการอ่านตามสิ่งที่ฉันกำลังอ่าน	3.70	3.67
14. เมื่อเจอข้อความยากฉันให้ความสนใจกับสิ่งที่ฉันอ่านมากขึ้น	3.54	4.19
16. ฉันหยุดเวลาและคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ฉันอ่าน	3.98	3.81
19. ฉันพยายามนึกภาพ/จินตนาการเพื่อช่วยจำสิ่งที่ฉันอ่าน	3.93	4.19
25. เมื่อเจอเนื้อหายากฉันอ่านซ้ำเพื่อเพิ่มความเข้าใจ	2.92	4.43
28. เมื่ออ่าน ฉันเดาความหมายของคำหรือวลีที่ไม่รู้จัก	3.29	4.57

กลยุทธ์การอ่าน	Lower-level n=131	Higher-level n=21
Support strategies (SUP)	3.67	3.83
2. จัดบันทึกขณะอ่านเพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน	3.86	2.86
5. เมื่อเจอข้อความยาก ฉันอ่านออกเสียงเพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน	3.78	3.52
10. ฉันขีดเส้นใต้หรือวงกลมเน้นข้อความ เพื่อช่วยให้ฉันจำได้	4.26	4.05
13. ฉันใช้เครื่องมือช่วย (เช่น พจนานุกรม) เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน	4.05	4.38
18. ฉันถอดความ (เป็นคำพูดของตัวเอง) เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่านได้ดีขึ้น	3.02	3.86
22. ฉันอ่านกลับไปกลับมาเพื่อเชื่อมโยงความหมายที่สัมพันธ์กันในเนื้อหา	3.56	4.29
26. ฉันตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาไปด้วยในขณะที่อ่าน	3.88	3.24
29. ขณะอ่าน ฉันแปลจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย	4.21	4.24
30. ขณะอ่าน ฉันคิดเกี่ยวกับข้อมูลในเนื้อหาเป็นทั้งภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย	3.50	4.05
Global strategies (GLOB)	3.41	3.54
1. กำหนดเป้าหมายในใจเมื่อฉันอ่าน	2.96	3.10
3. คิดถึงสิ่งที่ฉันรู้เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน (ใช้ความรู้ที่มีอยู่เชื่อมโยงกับเนื้อหาที่อ่าน)	3.12	3.90
4. ดูเนื้อหาโดยคร่าว ๆ เพื่อดูว่าเกี่ยวกับอะไรก่อนที่ฉันจะอ่าน	3.79	3.76
6. ฉันคิดว่าเนื้อหานั้นตรงกับเป้าหมายในการอ่านของฉันหรือไม่	3.81	3.10
8. ฉันสังเกตลักษณะความยาวและโครงสร้างของเนื้อหา (เช่น การแบ่งวรรคย่อหน้า) ก่อนจะอ่าน	2.99	3.38
12. ขณะอ่านฉันตัดสินใจว่าจะอ่านส่วนไหนอย่างตั้งใจและไม่อ่านเนื้อหาส่วนไหน	2.96	3.29
15. ฉันใช้ตาราง ตัวเลข และรูปภาพในเนื้อเรื่องเพื่อเพิ่มความเข้าใจของฉัน	3.73	3.14
17. ฉันใช้เบาะแสในเนื้อหา (เช่น คำสันธาน คำช่วย) เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันกำลังอ่านได้ดีขึ้น	3.52	4.14
20. ฉันใช้ลักษณะตัวอักษร/สัญลักษณ์ เช่น ตัวหนา และตัวเอียง เพื่อแสดงถึงข้อมูลสำคัญ	4.33	2.57
21. ฉันวิเคราะห์และตีความข้อมูลที่ถูกนำเสนอใน เนื้อหา/สิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อ	3.90	3.48
23. ฉันตรวจสอบความเข้าใจ เมื่ออ่านเนื้อหาแล้ว	3.38	3.95
24. ฉันพยายามคาดเดาเนื้อหาว่าเกี่ยวกับอะไร	2.84	4.43
27. ฉันตรวจสอบสิ่งที่ฉันคาดเดาว่าถูกต้องหรือไม่	4.43	3.81
รวม	3.65	3.84

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูง มีการใช้กลยุทธ์โดยรวมมากกว่า กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำในทุกด้าน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การใช้กลยุทธ์ด้าน PLOB รายข้อที่แสดงว่ากลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูงมีการใช้กลยุทธ์การอ่านมากกว่ากลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำ ได้แก่ ข้อ (25) (28) (9) และ (14) ในขณะเดียวกันก็พบว่า มีระดับการใช้กลยุทธ์การอ่านที่ใกล้เคียงกันของทั้งสองกลุ่ม ได้แก่ ข้อ (11) และ (16) การใช้กลยุทธ์ด้าน SUP รายข้อที่แสดงว่ากลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูงมีการใช้กลยุทธ์การอ่านมากกว่ากลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำ ได้แก่ ข้อ (18) (22) และ(30) ในขณะเดียวกันก็พบว่า กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำมีการใช้กลยุทธ์ที่มากกว่ากลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูง ได้แก่ ข้อ (2) (26) (5) และ (10) อย่างไรก็ตาม พบว่ามีระดับการใช้กลยุทธ์การอ่านที่ใกล้เคียงกันของทั้งสองกลุ่ม ได้แก่ข้อ (13) และ(29) นอกจากนี้ การใช้กลยุทธ์ด้าน GLOB รายข้อที่แสดงว่า กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูงมีการใช้กลยุทธ์การอ่านมากกว่ากลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำ ได้แก่ (24) (3) (17) และ (23) ในขณะเดียวกันก็พบว่า กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำมีการใช้กลยุทธ์ที่มากกว่ากลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูง ได้แก่ ข้อ (20) (6) (27) และ (15) อย่างไรก็ตาม พบว่ามีระดับการใช้กลยุทธ์การอ่านที่ใกล้เคียงกันของทั้งสองกลุ่ม ได้แก่ ข้อ (1) และ (4)

5.4 ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การอ่านกับความสามารถในการอ่าน

จากผลการศึกษาพบว่า กลยุทธ์การอ่านไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านของกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับต่ำ แต่พบว่ากลยุทธ์การอ่านแบบองค์รวม (GLOB) มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านของกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r=.535$ (.012), * $p < 0.05$)

5.5 การวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์คิดออกเสียง

ผู้วิจัยตรวจสอบการใช้กลยุทธ์การอ่านและทำรายการ check List เกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่าน จำนวน 30 รายการ และวิเคราะห์หาค่าความถี่ของการเลือกใช้กลยุทธ์การอ่านจากการสังเกตข้อมูลที่ได้จากบทสัมภาษณ์ คิดออกเสียง โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ 50% และหาค่าความเที่ยงผู้ประเมิน 2 คน อยู่ในระดับสูง (Inter-rater reliability $\alpha = .98$) ข้อมูลส่วนที่เหลืออีก 50% ดำเนินการวิเคราะห์โดยผู้วิจัยทั้งหมด ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูงจะมีการใช้กลยุทธ์การอ่านมากกว่ากลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำ และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูงมักจะใช้กลยุทธ์การอ่านด้าน PLOB มากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ (28) เมื่ออ่านฉันทาคความหมายของคำหรือวลีที่ไม่รู้จัก (100%) (25) เมื่อเจอเนื้อหาที่ยาก ฉันทอ่านซ้ำเพื่อเพิ่มความเข้าใจ (80%) (14) เมื่อเจอข้อความที่ยาก ฉันทให้ความสนใจกับสิ่งที่ฉันทอ่านมากขึ้น (80%) (11) ฉันทปรับความเร็วในการอ่านตามสิ่งที่ฉันทกำลังอ่าน (70%) (7) ฉันทอ่านช้า ๆ และระมัดระวัง เพื่อให้แน่ใจว่าฉันทเข้าใจสิ่งที่ฉันทกำลังอ่านอยู่ (60%) ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม พบว่ากลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำมีการใช้กลยุทธ์การอ่านในด้านนี้มากที่สุดเช่นเดียวกับกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูง คือ (28) เมื่ออ่าน ฉันทาคความหมายของคำหรือวลีที่ไม่รู้จัก (90%) แต่ไม่พบการใช้กลยุทธ์ (0%) ข้อ (9) ฉันทพยายามที่จะย้อนกลับไปอ่านเมื่อฉันทเสียสมาธิ

การใช้กลยุทธ์การอ่านด้าน SUP พบว่า กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูงมักจะใช้มากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ (18) ฉันทถอดความ (เป็นคำพูดของตัวเอง) เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ฉันทอ่านได้ดีขึ้น (100%) (29)

ขณะอ่านฉันทแปลจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย (100%) (30) ขณะอ่าน ฉันทคิดเกี่ยวกับข้อมูลในเนื้อหาเป็นทั้งภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย (100%) (13) ฉันทใช้เครื่องมือช่วยเพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันทอ่าน (70%) (22) ฉันทอ่านกลับไปกลับมา เพื่อเชื่อมโยงความหมายที่สัมพันธ์กันในเนื้อหา (60%) ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม พบว่ากลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำมีการใช้กลยุทธ์การอ่านในด้านนี้ที่มากที่สุดและมากกว่ากลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูง คือ (13) ฉันทใช้เครื่องมือช่วย เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันทอ่าน (100%) แต่ไม่พบการใช้กลยุทธ์ (0%) ข้อ (18) ฉันทถอดความ (เป็นคำพูดของตัวเอง) เพื่อให้ เข้าใจสิ่งที่ฉันทอ่านได้ดีขึ้น และ(30) ขณะอ่าน ฉันทคิดเกี่ยวกับข้อมูลในเนื้อหาเป็นทั้งภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย

กลยุทธ์การอ่านด้าน GLOB พบว่า กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูงมักจะใช้มากที่สุด 5 อันดับ แรก ได้แก่ (21) ฉันทวิเคราะห์และตีความข้อมูลที่ถูกนำเสนอในเนื้อหา/สิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อ (100%) (24) ฉันทพยายามคาดเดาเนื้อหาว่าเกี่ยวกับอะไร (90%) (12) ขณะอ่าน ฉันทตัดสินใจว่าจะอ่านส่วนไหนอย่างตั้งใจและไม่อ่านเนื้อหาส่วนไหน (80%) (23) ฉันทตรวจสอบความเข้าใจเมื่ออ่านเนื้อหาแล้ว (70%) (6) ฉันทคิดว่าเนื้อหานั้นตรงกับเป้าหมายในการอ่านของฉันทหรือไม่ (70%) และ (3) คิดถึงสิ่งที่ฉันทรู้เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันทอ่าน (50%) ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม พบว่า กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำมีการใช้กลยุทธ์การอ่านในด้านนี้ที่มากกว่ากลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูง คือ (17) ฉันทใช้เบาะแสในเนื้อหา (เช่น คำสันธาน คำช่วย) เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันทกำลังอ่านได้ดีขึ้น (50%) (15) ฉันทใช้ตาราง ตัวเลขและรูปภาพในเนื้อเรื่องเพื่อเพิ่มความเข้าใจของฉันท (20%) (20) ฉันทใช้ลักษณะตัวอักษร/สัญลักษณ์ เช่น ตัวหนาและตัวเอียงเพื่อแสดงถึงข้อมูลสำคัญ (20%) แต่ไม่พบการใช้กลยุทธ์ (0%) ข้อ (23) ฉันทตรวจสอบความเข้าใจ เมื่ออ่านเนื้อหาแล้ว (24) ฉันทพยายามคาดเดาเนื้อหาว่าเกี่ยวกับอะไร (27) ฉันทตรวจสอบสิ่งที่ฉันทคาดเดาว่าถูกต้องหรือไม่ในกลุ่มผู้เรียนนี้เลย

6. สรุปและอภิปรายผล

1) ผลการศึกษา พบว่า โดยรวมผู้เรียนมีการใช้กลยุทธ์การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.84$) และมีการใช้กลยุทธ์การแก้ปัญหา (Problem-solving strategies) มากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์การสนับสนุน (Support strategies) และกลยุทธ์แบบองค์รวม (Global strategies) ตามลำดับ สะท้อนให้เห็นว่า ในขณะที่อ่านภาษาญี่ปุ่น ผู้เรียนส่วนใหญ่ตระหนักรู้ถึงการใช้กลยุทธ์ในการแก้ปัญหามาก และปรับใช้กลวิธีการแก้ปัญหาเมื่อประสบปัญหาในขณะที่อ่าน นอกจากนี้ มีประเด็นข้อสังเกตได้ว่า การเลือกใช้กลยุทธ์การอ่านโดยรวมของผู้เรียน แม้จะอยู่ในช่วงคะแนนระดับมาก (3.50-4.49) แต่เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นที่ผู้เรียนได้ประเมินตนเองจากแบบสอบถามการใช้กลยุทธ์การอ่านแล้ว = 3.84 นับว่ายังมีค่าเฉลี่ยที่ต่ำกว่า 4.00 ทั้งนี้ อาจเนื่องจากเมื่อพิจารณาจากผลการทดสอบการอ่านภาษาญี่ปุ่น กลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่เป็นผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำ (0-5 คะแนน = 131 คน) สะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนกลุ่มนี้ยังไม่ค่อยรู้จักการใช้กลยุทธ์การอ่าน และมีแนวโน้มเป็นไปได้สูงว่าผู้เรียนยังไม่คุ้นชินกับการสังเกตและติดตามความคิดของตนในกระบวนการอ่านซึ่งเป็นทักษะทางปัญญาขั้นสูง

2) จากผลการศึกษาทั้งแบบสอบถามการใช้กลยุทธ์การอ่านและการสัมภาษณ์คิดออกเสียงมีประเด็นที่สอดคล้องกัน ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูงมีการใช้กลยุทธ์การอ่านมากกว่ากลุ่มผู้เรียนที่อยู่ในระดับต่ำ โดยมีการใช้กลยุทธ์การแก้ปัญหาที่มากที่สุด รองลงมาคือ กลยุทธ์การสนับสนุนและกลยุทธ์แบบองค์รวม ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าความถี่ของการใช้กลยุทธ์ในกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ใน

ระดับสูงมีมากกว่ากลุ่มผู้เรียนที่อยู่ในระดับต่ำในทุกด้าน พบว่า (1) กลยุทธ์การแก้ปัญหาที่กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูงใช้มากกว่ากลุ่มผู้เรียนที่อยู่ในระดับต่ำ ได้แก่ ขณะอ่านผู้เรียนมักจะคาดเดาความหมายของคำศัพท์ อ่านซ้ำเมื่อเจอเนื้อหาที่ยากและปรับความเร็วในการอ่านตามสิ่งที่กำลังอ่าน สะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านระดับสูงมักจะให้ความสนใจกับสิ่งที่อ่านมากขึ้น อ่านซ้ำเพื่อเพิ่มความเข้าใจ ปรับความเร็วในการอ่าน อ่านซ้ำ ๆ และระมัดระวังเพื่อให้แน่ใจว่าตนเองเข้าใจสิ่งที่กำลังอ่าน เมื่อเจอข้อความที่ยาก อาจกล่าวได้ว่า ผู้เรียนกลุ่มนี้จะไม่เพิกเฉยต่อปัญหาที่ประสบเมื่อเจอข้อความที่ยาก โดยให้ความสนใจกับข้อความนั้นมากขึ้น พยายามอ่านอย่างละเอียด และใช้การปรับความเร็วในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม กลยุทธ์การใช้วิธีคาดเดาความหมายของคำหรือวลีที่ไม่รู้จัก เป็นกลยุทธ์การแก้ปัญหาที่ใช้บ่อยที่สุดในกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถอยู่ในระดับต่ำเช่นเดียวกัน แสดงให้เห็นว่า หากเจอข้อความที่ยากผู้เรียนทั้งสองกลุ่มมักจะให้ความสนใจหรือให้ความสำคัญกับคำศัพท์ที่ไม่รู้จักเพื่อทำความเข้าใจกับสิ่งที่กำลังอ่าน จึงเลือกวิธีการคาดเดาความหมายของคำหรือวลีที่ไม่รู้จักมาใช้ เพื่อช่วยแก้ปัญหาในขณะอ่าน กล่าวคือ ความรู้ด้านคำศัพท์จำเป็นต่อการอ่านเพื่อให้สามารถเข้าใจความหมายของบทความได้ดีสำหรับผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการอ่านภาษาญี่ปุ่นซึ่งไม่ใช่ภาษาแม่ ความแตกต่างของภาษาทั้งด้านอักขระและหลักภาษาส่งผลต่อการประมวลผลข้อความจากล่างขึ้นบน ดังนั้นจำเป็นต้องใช้กลยุทธ์การแก้ปัญหาเพื่อทำความเข้าใจกับความหมายสอดคล้องกับ ฉัตรณรงค์ ชัยเดช (2562) ศึกษาพฤติกรรมการอ่านภาษาที่สอง (ภาษาอังกฤษ) ของนักศึกษาที่มีความสามารถในการเรียนสูงและไม่สูงที่ใช้ในการอ่านเพื่อความเข้าใจ พบว่า ผู้เรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงมีการใช้กลยุทธ์ในการอ่านมากกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถในการเรียนไม่สูง โดยผู้เรียนทั้งสองกลุ่มใช้กลยุทธ์อ่านแบบแก้ปัญหามากที่สุด รองลงมาคือ กลยุทธ์การสนับสนุนและกลยุทธ์แบบองค์รวม ตามลำดับ และยังสอดคล้องกับ Meniado (2016) และ Wipasiri (2015) พบว่า ผู้เรียนมีการเลือกใช้กลยุทธ์การแก้ปัญหามากที่สุด

(2) กลยุทธ์การสนับสนุนที่กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูงใช้มากกว่ากลุ่มผู้เรียนที่อยู่ในระดับต่ำ ได้แก่ ขณะอ่าน ผู้เรียนถอดความ (เป็นคำพูดของตัวเอง) เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่อ่านได้ดีขึ้น แปลจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย คิดเกี่ยวกับข้อมูลในเนื้อหาเป็นทั้งภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย และอ่านกลับไปกลับมาเพื่อเชื่อมโยงความหมายที่สัมพันธ์กันในเนื้อหา ในขณะที่กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำแทบไม่มีการใช้กลยุทธ์ย่อยดังกล่าวเลย แต่ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านระดับต่ำเลือกใช้วิธีการจดบันทึกขณะอ่าน การอ่านออกเสียง ชีตเส้นใต้หรือวงกลมเน้นข้อความเพื่อช่วยให้จำเนื้อหา และการใช้เครื่องมือช่วย (เช่น พจนานุกรม) เพื่อช่วยให้เข้าใจและแปลจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทยมากที่สุด สะท้อนให้เห็นว่า กลยุทธ์การอ่านที่ผู้เรียนต้องใช้ความรู้ ความคิดเพื่อการแปลความดังกล่าวนั้น หากผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำและมีทักษะความรู้ความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับต่ำ ก็มักจะประสบปัญหาความสามารถในกระบวนการอ่านซึ่งต้องมีความแม่นยำในการประมวลผลตั้งแต่ระดับหน่วยย่อยไปสู่ภาพรวมในการคิดวิเคราะห์และเชื่อมโยงความคิดกับสิ่งที่อ่านเพื่อให้เข้าใจความหมายได้ ในขณะที่ผู้อ่านที่มีความสามารถระดับสูงจะสามารถจัดการได้ดีกว่า ดังนั้น ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำจึงเลือกใช้วิธีการสนับสนุนความเข้าใจการอ่านโดยการจดบันทึก อ่านออกเสียงสิ่งที่ไม่เข้าใจ ทำเครื่องหมายแสดงประเด็นหลักของข้อความเพื่อช่วยการจดจำ และใช้เครื่องมือสืบค้นคำศัพท์ ในขณะที่อ่านผู้เรียนกลุ่มนี้มีแนวโน้มที่จะประสบปัญหาด้านกระบวนการคิดที่มีขีดความสามารถจำกัดด้านความจำ เมื่อพบคำศัพท์ที่ไม่รู้จัก/ข้อความที่ซับซ้อน เมื่ออ่านต่อไปเรื่อย ๆ อาจจะลืมนี้อาบบางส่วนไป กลยุทธ์การจดบันทึก ชีตเส้นใต้เน้นข้อความ การใช้เครื่องมือช่วยนี้จึงเป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยได้ ซึ่งอาจไม่ใช่กลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพหรือมี

ประโยชน์มากนักในบางบริบท สอดคล้องกับ 南之園 (1997) พบว่า ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงจะใช้กลยุทธ์การอ่านแบบล่างขึ้นบน (กระบวนการอ่านที่จัด การข้อมูลจากสิ่งที่อยู่ล่าง ตั้งแต่ระดับเสียงที่ประกอบกันเป็นตัวอักษร คำ วลี ประโยค ย่อหน้าและสูงขึ้นไปสู่ภาพรวม) น้อยกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ แต่ไม่พบว่ามีการใช้กลยุทธ์การอ่านแบบบนลงล่าง (กระบวนการสร้างความหมาย จากระบบการคิดใช้ความรู้เดิมในการตีความหรือคาดเดา) มากกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำกว่า กล่าวคือ ผู้เรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่ำ แต่มีการเลือกใช้กลยุทธ์แบบบนลงล่างมากเท่า ๆ กับผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง อาจคิดได้ว่า เนื่องจากข้อจำกัดความรู้ด้านภาษา (คำศัพท์ ไวยากรณ์) ไม่เพียงพอ จึงเลือกใช้กลยุทธ์แบบบนลงล่างเพื่อเสริมกลยุทธ์การอ่าน ซึ่งก็ไม่สามารถทำให้อ่านเข้าใจได้

(3) กลยุทธ์แบบองค์รวม พบว่า กลุ่มผู้เรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูงมักจะใช้กลยุทธ์ย่อย ได้แก่ พยายามคาดเดาเนื้อหาว่าเกี่ยวกับอะไร ตรวจสอบความเข้าใจเมื่ออ่านเนื้อหาแล้ว และคิดถึงสิ่งที่ฉันรู้เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน (ใช้ความรู้ที่มีอยู่เชื่อมโยงกับเนื้อหาที่อ่าน) แต่ไม่พบการใช้กลยุทธ์ดังกล่าวในกลุ่มผู้เรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำเลย ในขณะที่เดียวกัน ในกลุ่มผู้เรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูงแทบไม่มีการใช้กลยุทธ์การใช้ตาราง ตัวเลขและรูปภาพในเนื้อเรื่องเพื่อความเข้าใจ และใช้ลักษณะตัวอักษร/สัญลักษณ์ที่แสดงข้อมูลสำคัญ แต่จะพบการใช้ในกลุ่มผู้เรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำมากกว่า สะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูงมีการใช้กลยุทธ์การอ่านสำหรับการประมวลผลในระดับบนมากกว่า อันได้แก่ การอนุมาน การใช้พื้นความรู้เดิมที่มีเพื่อช่วยให้เข้าใจข้อความ/เนื้อหา มีการติดตาม ตรวจสอบในขณะที่อ่านและประเมินตนเองหลังการอ่าน เพื่อช่วยในการอ่านทำความเข้าใจมากกว่าการพึ่งพาการสังเกตข้อมูลที่เป็นตาราง รูปภาพ ลักษณะตัวอักษร/สัญลักษณ์ที่ปรากฏในบทความมาเป็นแนวทางในการเชื่อมโยงความหมายของบทความที่อ่าน กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูงจะสามารถกำหนดแนวทางในการอ่านที่เหมาะสม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้ดี ซึ่งเป็นกลยุทธ์ด้านทักษะปัญญาชั้นสูงมากกว่า ในขณะที่ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำมักจะใช้กลยุทธ์ขั้นพื้นฐาน และยังไม่สามารถใช้กลยุทธ์ขั้นสูงได้ จึงต้องใช้กระบวนการอ่านแบบล่างขึ้นบน โดยขณะอ่านมักจะจัดการข้อมูลจากหน่วยย่อย (คำ วลี ประโยค ย่อหน้า สัญลักษณ์ เครื่องหมาย) เพื่อความเข้าใจความหมายไปสู่ภาพรวม เน้นการแปลคำต่อคำที่ต้องอาศัยความรู้ความสามารถทางภาษาเป็นหลัก และไม่ได้ประมวลผลในระดับที่สูงขึ้น สอดคล้องกับ 橋口 (2002) พบว่า ผู้อ่านที่มีความชำนาญในการอ่านมากจะตระหนักถึงกลยุทธ์การอ่านแบบองค์รวมหรือจากบนลงล่าง ส่วนผู้อ่านที่มีความชำนาญในการอ่านต่ำมีแนวโน้มใช้กลยุทธ์แบบล่างขึ้นบน ที่ผู้เรียนต้องสร้างความเข้าใจจากสิ่งที่อ่านด้วยความรู้ระดับ คำ วลี ประโยค มากกว่า และสอดคล้องกับ Phakiti (2013), Park (2010) และ Pornpun (2010) พบว่า ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการอ่านระดับสูงใช้กลยุทธ์บ่อยกว่าผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการอ่านต่ำที่สุด และยังเป็นผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่าน สูงเท่าไร ก็มีแนวโน้มที่จะใช้กลยุทธ์การอ่านที่ซับซ้อนมากขึ้น

3) กลยุทธ์การอ่าน (กลยุทธ์แบบองค์รวม) มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านของกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับสูง แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การอ่านใดกับความสามารถในการอ่านของกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านในระดับต่ำ สะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนที่มีการใช้กลยุทธ์ในการอ่านมากกว่ามีแนวโน้มที่จะมีความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นสูงกว่า กล่าวคือ ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูงจะมีการใช้กลยุทธ์การอ่านบ่อยกว่า โดยเฉพาะการตระหนักถึงกลยุทธ์การอ่านแบบองค์รวม ช่วยเพิ่ม

ขีดความสามารถในการอ่านได้ดีขึ้น ซึ่งผู้เรียนกลุ่มที่ได้คะแนนการอ่านสูงนับได้ว่าเป็นผู้มีความชำนาญในการอ่านสูงกว่า ในกิจกรรมการอ่านผู้เรียนมักจะตระหนักถึงกลยุทธ์การอ่านแบบองค์รวม ซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่มีการวางแผนจากการสังเกตหรือจัดการการอ่าน และเป็นกลยุทธ์ที่ช่วยสนับสนุนกระบวนการอ่านระดับบน เช่น การคาดเดาเนื้อหาเพื่อการประมวลผลระดับสูง (ความหมายโดยรวม) และใช้การเชื่อมโยงความหมายโดยอาศัยพื้นฐานความรู้เดิมขณะอ่าน และตรวจสอบความเข้าใจหลังอ่าน ส่งผลให้กิจกรรมการอ่านบรรลุตามเป้าหมายได้มากกว่ากลยุทธ์การแก้ปัญหา (มุ่งเน้นเทคนิคการแก้ปัญหาโดยตรงในขณะที่อ่าน) และกลยุทธ์การสนับสนุน (เป็นกลไกสนับสนุนขั้นพื้นฐานเพื่อช่วยทำความเข้าใจ) ดังนั้น ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูงจะสามารถตระหนักถึงกลยุทธ์การอ่านแบบองค์รวมซึ่งนับว่าเป็นกลยุทธ์ขั้นสูงได้ดีกว่า ในขณะที่ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำมักจะใช้กลยุทธ์ขั้นพื้นฐาน แต่ยังไม่มีความชำนาญในการใช้กลยุทธ์ขั้นสูงได้

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

จากผลการศึกษาสะท้อนให้เห็นว่า ผู้สอนควรที่จะต้องกระตุ้นผู้เรียนให้ตระหนักเกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่าน โดยให้คำชี้แนะเทคนิคการอ่านภาษาญี่ปุ่นในวิชาการอ่าน โดยเฉพาะการเสริมกลยุทธ์การอ่านที่ต้องอาศัยทักษะทางปัญญาขั้นสูง เช่น การคาดเดาความหมายโดยรวม การรู้จักปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การอ่านที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียนที่มีความชำนาญในการอ่านต่ำและผู้สอนจำเป็นต้องตระหนักมากขึ้นว่า กลยุทธ์ใดที่ผู้เรียนใช้และกลยุทธ์ใดที่ผู้เรียนไม่ใช้/ยังไม่รู้จักกลยุทธ์นั้น ๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการอ่านเพื่อความเข้าใจมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะสำหรับผู้เรียนกลุ่มที่มีความชำนาญต่ำ/ไม่มีความชำนาญในการอ่านผ่านกิจกรรมการอ่าน โดยคำนึงถึงระดับความเหมาะสมกับความสามารถในการอ่านของผู้เรียนอย่างเป็นขั้นตอนได้ เช่น เริ่มจากการสอนให้ผู้เรียนมีความตระหนักรู้ในตนเอง ตั้งเป้าหมายในการอ่าน ฝึกปรับระดับความเร็วในการอ่าน ฝึกสมาธิในการอ่านเมื่อเจอข้อความที่ยากหรือซับซ้อน การถามคำถามที่ส่งเสริมการคาดเดาเนื้อหา การสรุปประเด็นสำคัญของบทความ เป็นต้น

7.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างในการใช้กลยุทธ์การอ่าน เมื่อผู้เรียนอ่านข้อความประเภทต่างกัน และเปรียบเทียบประสิทธิผลการใช้กลยุทธ์การอ่านเหล่านั้น เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบการอ่านที่บ่งชี้เป็นประเภทเรื่องเล่าสั้น ๆ เท่านั้น และใช้บทอ่านที่มีระดับความยากง่ายเท่า ๆ กัน หากใช้บทอ่านที่มีความยากและง่ายต่างกัน อาจได้ผลการศึกษาที่ต่างกัน และศึกษาความสัมพันธ์ของระดับความยากง่ายของบทอ่านที่สัมพันธ์กับการเลือกใช้กลยุทธ์การอ่านด้วย

เอกสารอ้างอิง (References)

- ตวิข เสวตไวยาราม. (2559). กลยุทธ์การอ่านของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีความสามารถต่างกัน. *วารสารญี่ปุ่นศึกษา*, 33(2), 59-78.
- ฉัตรณรงค์ ชัยเดช. (2562). กลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ: กรณีศึกษาของผู้เรียนที่มีความรู้ทุกระดับ. รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- พรพิมล ศุขะวาที. (2560). การใช้กลยุทธ์การอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์โดยผ่าน การเรียนแบบผสมผสานของนิสิตครุศาสตร์เอกภาษาอังกฤษ. *วารสารครุศาสตร์*, 45(2), 72-89.
- อดิศรา กาต๊ีบ. (2540). เทคนิค TOL (Think-aloud). *วารสารภาษาปริทัศน์*, 16, 50-59. สืบค้นจาก https://www.culi.chula.ac.th/Images/asset/pasaa_paritat_journal/file-15-269-6hy9cs183525.pdf
- Afflerbach, P., Pearson, D. P. & Paris, S. G. (2008). Clarifying Differences Between Reading Skills and Reading Strategies. *The Reading Teacher*. (pp. 364-373).
- Afflerbach, P., & Cho, B.Y. (2009). Identifying and describing constructively responsive comprehension strategies in new and traditional forms of reading. In S.E. Israel & G.G. Duffy (Eds.), *Handbook of research on reading comprehension* (pp. 69-90). New York: Routledge.
- Akkakoson, S. & Setobol, B. (2009). Thai EFL Students' Use of Strategies in Reading English Texts. *The Journal of KMUTNB*, 19(3), 329-342.
- Barnard, R., Brookes, H., Pozzo, G., & Rowe, T. (1980). *Reading Strategies*. In G. Cortese (Ed.), *Reading in a Foreign Language* (pp. 400-415). Milan: Franco Angeli.
- Barnett, M. A. (1988). Reading through context: How real and perceived strategy use affects L2 comprehension. *Modern Language Journal*, 72, 150-160.
- Block, E. (1986). The comprehension strategies of second language readers. *TESOL Quarterly*, 20, 463-494.
- Jaengsaengthong Wipasiri. (2015). Metacognitive Reading Strategies Used by Thai EFL University Students. *Journal of Graduate Studies in Northern Rajabhat University*, 11, 1-14.
- Karbalaee, A. (2010). A comparison of the metacognitive reading strategies used by EFL and ESL readers. *The Reading Matrix*, 10(2), 165-180.
- Meniado, J. (2016). Metacognitive reading strategies, motivation, and reading, comprehension performance of Saudi EFL students. *English Language Teaching*, 9(3), 117-129.
- Mokhtari, K., & Sheorey, R. (2002). Measuring ESL students' awareness of reading strategies. *Journal of Developmental Education*, 25(3), 2-10.
- Nielsen, J., & Yssing, C. (2004). What Kind of Information Does an HCI Expert Want? — On Concurrent Usability Testing. Retrieved December 1, 2023, from https://www.researchgate.net/publication/5094186_What_Kind_of_Information_does_an_HCI_expert_want

- Oxford, R. L. (1990). *Language learning strategies: what every teacher should know*. Boston: Heinle & Heinle Publishers.
- Park, Y.H. (2010). *Korean EFL College Students' Reading Strategy Use to Comprehend Authentic Expository/Technical Texts in English*. Published Doctoral Dissertation, University of Kansas.
- Phakiti, Aek. (2003). A Closer Look at the Relationship of Cognitive and Metacognitive Strategy Use to EFL Reading Achievement Test Performance. *Language Testing*, 20(1), 26-56.
- Oranpattanachai Pornpun (2010). PERCEIVED READING STRATEGIES USED BY THAI PRE-ENGINEERING STUDENTS. *ABAC Journal*, 30(2), 26-42.
- Zhang, L. J., & Wu, A. (2009). Chinese Senior High School EFL Students' Metacognitive Awareness and Reading-Strategy Use. *Reading in a Foreign Language*, 21(1), 37- 59.
- 櫻井直子(2019). 「第二言語としての日本語の読解—低次レベル処理に焦点を当てて—」 『日本大学大学院総合社会情報研究科紀要』 20, 273-284.
- 高橋亜紀子(1998). 「中級日本語学習者の読解ストラテジー: 韓国人学習者の場合」 『東北大学文学部日本語学科言語科学論集』 2, 89-96.
- 橋口美紀(2002). 「大学生の読解ストラテジーに対する認識と読解能力との関係について」 『鹿屋体育大学学術研究紀要』 27, 29-41.
- 南之園博美(1997). 「読解ストラテジーの使用と読解力との関係に関する研究—外国語としての日本語テキスト読解の場合—」 『世界の日本語教育』 7, 31-44.

หน่วยงานผู้แต่ง: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Affiliation: Faculty of Humanities and Social Sciences, Burapha University

Corresponding email: s.thanyarat@gmail.com

Received: 2023/09/11

Revised: 2024/02/28

Accepted: 2024/03/27